

سوره هشتاد و یکم - تکویر
این سوره در مکه نازل شده و ۲۹ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

وقتی که خورشید در هم پیچیده شود! و هنگامی که ستارگان تیره گردند! و آنگاه که کوه‌ها به حرکت در آیند! و زمانی که ابرها از باران باز مانند! و وقتی که جانسوزان وحشی گردآورده شوند! و موقعی که دریاها به جوش آیند! و هنگامی که نفوس را (با کالبدها) جفت گردانند! و آنگاه که از دختر بچه زنده به گور شده پرسیده شود! که به کدامین گناه کشته شده است؟! و زمانی که نامه‌های اعمال گشوده شود! و هنگامی که آسمان پاره پاره گردد! و موقعی که آتش دوزخ فروزان شود! و آنگاه که بهشت نزدیک گردد! هر کس بداند چه آورده است؟! (۱ - ۱۴)

سوگند به ستارگان بازگردانده شده! که طلوع و غروب می‌کنند! و سوگند به شب چون تاریک شود! و سوگند به صبح چون بدمد! که این گفتار رسول بزرگوار است! که نیرومند است و نزد خدای صاحب عرش مقامی دارد! و مطاع و امین وحی است! (قسم به آن سوگندها که) رفیق شما (محمد) دیوانه نیست! و به راستی او (فرشته وحی را) در افق روشن دیده است! و او در ابلاغ غیب و وحی بر شما بخیل نیست! و این قرآن گفتار شیطان رانده شده نمی‌باشد! پس به کجا می‌روید؟! جز پندی بر جهانیان نمی‌باشد! برای هر کس از شما که بخواهد راه راست در پیش گیرد! و شما نمی‌خواهید مگر آن که خدای پروردگار جهانیان بخواهد! (۱۵ - ۲۹)

۱. منظور از رسول جبرئیل امین است و مراد از گفته او قرآن است که از جانب خدا به پیامبر گفته است.